

(specificați motivele)?” scriind „Da. Nu vreau să lupt”. Când a fost respinsă cererea sa inițială de statut de obiector de conștiință, el a contestat. În timpul primului război mondial, statutul de obiector de conștiință nu l-a scutit pe unul de datoria militară. Astfel de indivizi ar putea fi în continuare redactați și li s-au dat sarcini care nu intrau în conflict cu principiile lor anti-război. În noiembrie 1917, în timp ce cererea York a fost luată în considerare, el a fost redactat și și-a început serviciul militar la Camp Gordon, Georgia.

Din ziua în care s-a înscris la proiect până la revenirea din război la 29 mai 1919, York a ținut un jurnal al activităților sale. În jurnalul său, York a scris că a refuzat să semneze documente furnizate de pastorul său pentru a solicita o descărcare de gestiune din armată din motive religioase și documente similare furnizate de mama sa care afirmă o cerere de scutire ca sprijin unic al mamei și al fraților săi. În ciuda cererii sale inițiale, semnate pentru o scutire, el a respins ulterior că a fost vreodată obiector de conștiință.

Intrarea în serviciu York a slujit în Compania G, infanteria 328, divizia 82. Profund tulburat de conflictul dintre pacifismul său și pregătirea sa pentru război, el a vorbit îndelung cu comandantul companiei sale, căpitanul Edward Courtney Bullock Danforth (1894–1974) din Augusta, Georgia și comandantul batalionului său, maiorul G. Edward Buxton de Providența, Rhode Island, însuși un creștin devotat. Pasaje biblice despre violență („Cine nu are sabie, să-și vândă mantia și să cumpere una.” „Redați-i lui Cezar ...” „... dacă împărăția mea ar fi din această lume, atunci s-ar lupta slujitorii mei.”) citat de Danforth l-a convins pe York să reconsidere moralitatea participării sale la război.

Acordându-i-se un concediu de 10 zile pentru a vizita acasă, el s-a întors convins că Dumnezeu intenționa pentru el să lupte și îl va păstra în siguranță, la fel de angajat în noua sa misiune ca și el la pacifism. A slujit cu divizia sa în Ofensiva Sf. Mihiel.

Acțiunea Medalia de Onoare Linia de avans a 328-a Regiment de infanterie în capturarea dealului 223, 7 octombrie 1918, a 82-a divizie, Pădurea Argonne, Franța. (Colecția Corpului de Semnal din Primul Război Mondial) Într-un atac din 8 octombrie 1918 care a avut loc în timpul ofensivei Meuse-Argonne, batalionul York a urmărit să capteze pozițiile germane lângă Dealul 223 (49.28558 ° N 4.95242 ° E) de-a lungul căii ferate Decaerville la nord de Chatel-Chéhéry, Franța. Acțiunile sale din acea zi i-au adus Medalia de Onoare. El a reamintit mai târziu:

Nemții ne-au prins și ne-au înțeles bine. Tocmai ne-au oprit morți. Mitralierele lor erau acolo sus, pe înălțimile care ne priveau și bine ascunse, și nu puteam spune cu siguranță de unde vine teribilul foc greu ... Și vă spun că trăgeau drept. Băieții noștri tocmai au coborât ca iarba lungă înainte de mașina de tuns acasă. Atacul nostru tocmai a dispărut ... Și acolo eram, culcați, cam la jumătatea drumului [vale] și mitralierele germane și obuzele mari ne îngreunau.

Sub comanda sergentului Bernard Early, patru subofițeri, inclusiv recent promovat caporalul York [18] și treisprezece soldați au primit ordin să se infiltreze în liniile germane pentru a scoate mitraliere. Grupul și-a făcut drum în spatele germanilor și a depășit cartierul general al unei unități germane, capturând un grup mare de soldați germani care pregăteau un contraatac împotriva trupelor americane. Oamenii lui Early s-au certat cu prizonierii când focul mitralierei germane a condus brusc zona, ucigând șase americani și rănind alți trei. Pierderea celor nouă uciși și răniți l-a pus pe York la conducerea celor șapte soldați americani